

Chương 39

Lữ giận dữ dẫn mạnh điện thoại. Mọi sự xảy ra không theo những gì chàng tính toán. Đám thù hạ của người em Vincent, Al Montello, tay trùm Mafia ở vùng này đã không làm nên việc. Bắn hụt Vần và để cho anh chàng này thoát thân, bỏ nhà đi không để lại dấu vết, gây thêm nhiều chuyện phiền toái. Lữ đã tưởng mọi chuyện sẽ được giải quyết nhanh chóng, hiệu quả như lần thanh toán Triệu Tôn trước đây.

Lữ tìm đến Al Montello để giúp chàng trong việc xác định kẻ chủ mưu đốt khu apartment tại Garden Grove. Hai tên lính Mafia được Montello phái đi dò hỏi trong số các tên đốt nhà chuyên nghiệp tại Los Angeles. Trong vòng một ngày, Joe Battaglio đã được xác quyết là kẻ gây ra vụ đốt dãy chung cư cho thuê tại Garden Grove. Địa chỉ tạm trú của Battaglio tại Miami cũng được tìm ra một cách dễ dàng. Hai tay anh chị Mafia được phái sang Miami và sau một trận đòn thừa sống thiếu chết, Joe Battaglio đã khai tường tận chi tiết việc Vần thuê hẳn đốt khu apartment để đổ tội cho Lữ. Lữ nghe báo cáo không lấy gì ngạc nhiên, chàng đã gần như biết chắc. Vần là người đã gây ra bao chuyện phiền cho chàng từ bấy lâu nay. Cũng nhờ Kim, người đứng ngoài cuộc đã sáng suốt đánh hơi thấy sự không ổn trong mối liên hệ giữa

chàng và Uyên và chồng nàng, giúp Lữ nghi ngờ Vần.

Nghĩ tới Kim, Lữ nguôi ngay cơn tức giận về chuyện Vần. Chuyện đầu còn đó, Montello bị mất mặt cú này sẽ phải huy động mọi thủ hạ để tìm ra Vần cho bằng được. Sớm hay muộn, đám anh chị Mafia cũng sẽ thanh toán xong Vần, trước hết vì số tiền lớn lao Lữ đã bằng lòng trả cho Montello, sau nữa, vì danh tiếng của Cosa Nostra, Montello không thể để mai một vì vụ giết mướn hụt này. Lữ đã đưa trước tám mươi ngàn đô la đặt cọc cho Montello, hai trăm ngàn còn lại sẽ được giao sau khi thanh toán xong Vần. Chàng đã chịu giá cao hơn lần thanh toán Triệu Tôn vì Montello biết chàng đã trở thành giàu có gấp bội. Lữ cũng không cần, chàng chỉ muốn công việc được thực hành nhanh chóng và Vần biến mất một cách êm thấm, giải quyết những việc rắc rối chàng phải đương đầu mấy tháng nay.

Lữ gạt sang bên ý nghĩ khó chịu về việc thanh toán hụt Vần của đàn em Montello. Chàng nghĩ đến buổi hẹn bữa ăn tối với Kim. Lữ ngạc nhiên thấy chàng nao nức như người lần đầu hẹn hò với người yêu. Nhưng đủ hưởng của đêm ân ái với Kim sau bữa ăn ở Redondo Beach tuyệt vời quá. Chàng đã muốn cả đêm dài tiếp nối, không bao giờ tàn, để những cảm xúc của da thịt và nồng nàn yêu đương của Kim bao

phủ lấy chàng, trọn vẹn, không bao giờ ngơi nghỉ.

Lữ đã gần nhiều người đàn bà đẹp, đa tình. Miriam của thời mới quen, đầy hấp dẫn và kích thích mới lạ và thỏa mãn tự ái của chàng trai Việt được người đàn bà da trắng đẹp, yêu mê, dâng hiến. Uyên như một trái chín mùi, đam mê của một tình yêu vụng trộm, tội lỗi. Và những người đàn bà đẹp khác của giới ăn chơi, từ San Francisco, Los Angeles, New York xuống Caracas, Rio de Janeiro của nóng bỏng và gợi dục. Chàng đã vung tiền ra để tận hưởng đàn bà như một trả thù cho những ngày thèm khát, thiếu thốn trong rừng rậm của cuộc chiến miền Nam và bốn ba đào thoát những săn đuổi của cộng sản sau tháng tư 75. Lữ đã tưởng chàng không còn ngạc nhiên và rung động trước sắc đẹp và sự hấp dẫn của bất cứ một người đàn bà nào, dù đẹp và quyến rũ đến đâu chăng nữa.

Nhưng Lữ thấy chàng sai lầm lớn lao. Trong suốt đêm miệt mài ân ái với Kim, chàng đã không như những người đàn bà đã ăn nằm trong vòng tay chàng và Lữ tin chắc, sẽ không giống một ai khác, sẽ đến với chàng trong tương lai. Vì những cảm giác nàng đem lại cho chàng quá mạnh mẽ, Lữ chưa bao giờ biết đến và không tưởng tượng được sự dữ dội của những xúc động kỳ lạ đến thế. Chàng đã ở trong tận

Chương 39

cùng của tuyệt vọng để van nài nàng cũng như Lữ đã lên đến đỉnh trời chắt ngất của chiếm đoạt. Sự kỳ diệu của ái ân với Kim đã làm Lữ mong ngóng từng giờ từng phút để gặp nàng và để gặp lại nàng và để được nàng cho yêu đương.

Chàng đã gần quên tất cả công việc và những chuyện rắc rối phiền toái khác do Miriam hay Uyên đem lại. Ngoài trừ việc chàng phải thanh toán Vấn, với sự trợ giúp của Al Montello. Lữ lắc đầu. Chàng phải đợi một ngày khác trước khi dứt bỏ hẳn được hình ảnh của Vấn làng vàng trong đầu. Hãy tận hưởng hiện tại, nơi không có ưu phiền và thù hận. Nơi chỉ có hình ảnh Kim và những dịu ngọt tình yêu của nàng. Chuông điện thoại reo. Lữ nhắc lên, tim đập phồng như chàng thiếu niên mới lớn. Tiếng Kim trong, thánh thoát, reo vui như cô gái sắp đi chơi ngày hội lớn:

- Anh yêu! Em đến đón anh. Mình lái xe lên Malibu ăn tối anh nhé!

Lữ ngậy người nhìn Kim. Nàng mặc chiếc áo màu xanh bó sát thân người, để lộ những đường cong tuyệt mỹ. Tóc nàng xõa phủ hai bờ vai trần, no tròn làn da trắng hồng đầy sinh lực. Kim tươi mát như một cơn mưa rào, lộng lẫy như cánh hồng nở tung trước gió. Nàng liếc mắt nguyệt chàng:

- Nhìn gì dữ vậy anh Lữ? Làm như mới gặp Kim lần đầu!

Lữ cười:

- Tại sao mỗi lần gặp anh thấy em đẹp hơn trước đến chục lần!

Kim lắc đầu:

- Nịnh vừa thôi! Anh còn biết bao người đàn bà đẹp khác! Anh lên xe đi, hôm nay để em lái.

Lữ lên chiếc Corvette mui trần. Chàng gạt đầu:

- Em chọn xe này hợp với em lắm! Em muốn chạy tuốt lên Malibu ăn à!

Kim cười, mặt rạng rỡ:

- Hôm nay em khao anh, ăn mừng em mới thắng vụ kiện!

Lữ hỏi:

- Chắc em phải thắng lớn lắm mới đặc biệt thế này?

Kim gạt đầu:

- Tổ hợp luật sư của em vừa thắng vụ kiện hãng bào chế thuốc ngừa thai Norplant để dưới da. Em là luật sư chính. Họ phải đền 5 triệu Mỹ Kim. Còn phải kháng cáo nữa. Nhưng em tin chắc hãng này sẽ chịu settle khoảng hai triệu.

Lữ tính nhẩm. Đền hai triệu. Nạn nhân được một nửa, tổ hợp luật sư một nửa là một triệu Mỹ Kim. Kim là luật sư chính. Nàng sẽ được tổ hợp chia bao nhiêu? Kim cười:

- Anh đang thắc mắc Kim được bao nhiêu phải không? Thường những vụ lớn như thế này có đến năm sáu luật sư cùng làm việc. Em là luật sư chính nên sẽ được 30%.

Không bằng công ty anh kiếm lời đâu!

Lữ lắc đầu:

- Em giỏi lắm! Thế là nhiều lắm rồi! Em định đi ăn ở đâu?

- Em đưa anh xuống La biche dorée. Em nghe nói tiệm này ngon nhất Malibu. Anh ăn ở đó bao giờ chưa?

Lữ ừ ừ không đáp. Chàng đã xuống tiệm ăn này hai lần. Nhưng việc gì phải cho Kim biết. Nàng đang cao hứng về chiến thắng trong tòa án. Nàng đang say sưa về người tình mới, đã cho nàng những giây phút tuyệt vời của ái ân, những cảm giác mãnh liệt nàng chưa bao giờ biết đến. Lữ nhìn Kim lái xe vun vút trên đường xa lộ vắng người. Nàng rạng rỡ như mặt trời bùng sáng sau một đêm mưa gió. Như cả trái đất đang nằm trong vòng tay nàng, như tất cả những ước muốn của nàng bỗng chốc được thực hiện. Đầy đủ. Toàn vẹn. Và nàng chỉ việc tận hưởng những ngọt ngào của thành công, của định mệnh ưu đãi và đáng được ưu đãi.

Lữ bỗng thấy thèm muốn nàng. Như một cuồng dại muốn chiếm đoạt nàng tức khắc. Và Lữ biết tại sao? Nàng cũng như chàng, cũng cùng một thúc đẩy ghê gớm của thành công, cùng một đam mê cho những chiến thắng bất tận. Tình yêu đến giữa chàng và nàng như sự thu hút tất nhiên của vị tướng đánh trận bách chiến bách

Chương 39

thẳng và người nữ thần của đền thờ chiến tranh. Ở đó lòng ham muốn, đam mê, lòng tranh đấu, tình yêu và tình dục, đã được trộn lẫn hòa tan và nhập thể thành một khối duy nhất.

Như nàng với chàng trong đêm ân ái không cùng của ngày đã qua và những ngày sắp đến. Lữ thấy đau nhói ở ngực. Sự ham muốn và tình yêu bao vây bủa lấy chàng, làm chàng như nghẹn thở. Điều gì đã xảy đến cho chàng? Lữ biết chàng chưa bao giờ có cảm giác này. Kim có phải là người đàn bà định mệnh dành sẵn cho chàng? Và Lữ chưa một lần tin vào định mệnh!

Lữ đưa Kim vào tiệm ăn. La biche dorée là tiệm nổi tiếng nhất vùng Malibu, chỗ gặp mặt của các tài tử màn ảnh, các người thế lực và giàu sụ của miền Nam California, chỗ đến để biết người và được người biết đến. Kim giữ chỗ tử trước nhưng người maitre d' cho biết vẫn phải ngồi chờ khoảng nửa giờ. Lữ đưa Kim sang phòng bên uống cocktail chờ bàn. Chàng gọi Martell cho mình và Martini cho Kim. Vừa nhấp một ngụm rượu Lữ thấy Kim đung khễ vào tay chàng chỉ ra phía cửa.

Lữ nhìn ra. Chàng thấy Miriam và Sơn vừa bước vào. Lữ ngăn người. Chàng chưa hề bao giờ nghĩ đến việc

Miriam có thể cặp với Sơn, người bạn thân duy nhất của chàng. Sơn vẫn thường đưa Miriam xem triển lãm tranh, đi nghe nhạc những lúc Lữ bận việc và không thiết tha đến việc đưa Miriam đi đâu. Nhưng lần này khác. Nhìn Miriam tay nắm chặt lấy Sơn và dựa hẳn người khoác tay vào tiệm ăn, Lữ biết Miriam đã tìm người thay thế chàng bằng chính người bạn thân của chàng. Và sự xui khiến nào đã để họ đụng độ với chàng và Kim tại đây?

Lữ chép miệng. Chàng biết tại sao? Lữ đã đưa Miriam đến đây hai lần năm trước và Miriam đã đặc biệt thích thú với tiệm ăn này. Nàng đưa Sơn trở lại tiệm ăn vì muốn tìm lại hình ảnh của thời đã qua hay vì tiệm ăn ngon? Lữ không có thì giờ trả lời vì Miriam đã nhìn ra chàng và Kim. Nàng khuyu người hẳn xuống, tay níu chặt lấy tay Sơn cho khỏi ngã. Sơn cũng nhận ra Lữ và Kim. Chàng tiến lại gần chỗ hai người và bắt tay Lữ. Sơn thản nhiên như một người đã đoán trước sẽ có ngày sự việc xảy ra như vậy. Chàng nói:

- Không ngờ gặp Lữ ở đây. Miriam đòi tôi lái xe lên tuốt trên này ăn tối. Chắc tiệm phải ngon lắm?

Lữ trả lời:

- Cũng khá ngon! Chắc mọi người chưa biết nhau để tôi giới thiệu.

Chàng chỉ giới thiệu xuống tên mọi người. Lữ nhìn Miriam. Mặt nàng tái nhợt và

nàng không mở miệng nói tiếng nào. Tay nàng níu chặt tay Sơn. Mặt nàng mở lớn nhìn Lữ như thăm hỏi. Tại sao? Tại sao? Chuyện gì đã xảy ra cho chúng ta? Và nàng biết Lữ nhận thức được những gì nàng muốn nói. Và không hề nhận được sự trả lời. Kim lên tiếng để phá tan bầu không khí ngột ngạt:

-Được nghe anh Lữ nói nhiều về chị Miriam bây giờ mới được gặp! Chị đẹp quá!

Miriam trả lời khách sáo lại Kim. Nàng nói nhỏ với Sơn:

-Em hơi bị chóng mặt. Có lẽ để bữa khác lại ăn tiệm này.

Nàng không nói lời nào với Lữ. Còn gì để nói với nhau nữa. Phải không Lữ? Quả tim em đang tan rã dần. Anh có biết đến điều đó không?Sơn nhìn nàng thương hại. Chàng nói với Lữ và Kim:

-Thôi để bữa khác gặp lại. Tôi phải đưa Miriam về!

Sơn đưa nàng ra cửa. Miriam tựa hẳn vào Sơn không còn hơi sức cất bước. Như con chim bị đạn. Và trời đất tối sầm trước mắt nàng. Tại sao Lữ đưa người tình mới của chàng đến đây. Nơi tiệm ăn đã là một trời kỷ niệm ngọt ngào cho cuộc tình nàng và Lữ. Tại sao chàng không để dành chút gì cho nàng? Dù chỉ là chút hương thừa của ngày đã qua? Tại sao chàng có thể tàn nhẫn đến thế? Và tại sao chàng còn sống trên cõi đời này để làm khổ nàng?

Chương 39

Những hình ảnh đen tối thì nhau hiển hiện trước mắt Miriam. Nàng không ngờ tình yêu của nàng với Lữ còn sâu đậm đến thế. Dù nàng đang đi với Sơn, dù tình yêu của Sơn dâng hiến cho nàng đã làm nàng cảm động. Và Sơn là tượng trưng của những gì cao đẹp nhất, chân thành nhất, Miriam hiểu được điều đó. Nhưng hình ảnh của Lữ, của sự xấu, của tàn nhẫn và vô tình, vẫn cuốn hút nàng như một cơn lốc, dù đi qua vẫn để lại những vết tích không khi nào phai nhòa và sự nhắc nhở vẫn đem lại những xúc động mãnh liệt, ghê gớm nhất.

Miriam tự trách mình. Nàng không thể để cuộc tình tan vỡ và Lữ tiếp tục ám ảnh và dẫn dắt nàng. Đời sống trước mặt quý giá và ngăn ngủi, tại sao nàng để cuộc đời trôi đi trong buồn bã và tủi hận. Sự mềm yếu chỉ có thể xâm chiếm nàng vì bất ngờ của cuộc gặp gỡ. Miriam biết nàng cứng rắn hơn thế. Và nàng còn có Sơn bên cạnh nàng. Nàng quay sang nhìn Sơn. Hai người đã không nói câu nào trên suốt quãng đường lái xe về Los Angeles. Miriam luồn tay vào mái tóc Sơn và vuốt nhẹ. Nàng nói nhỏ, giọng mơ hồ như để tự mình nghe:

- Em muốn mình làm đám cưới sau khi giã vỡ ly dị với Lữ xong!